

UVOD

1. LOGISTIČKI SISTEMI

.....**NAMERNO UKLONJEN DEO TEKSTA**.....

ojmova, informacije u narudžbini, funkcije, zadaci, oblici obrade narudžbine, izvršavanje narudžbine i upravljanje zalihama

2. Upravljanje zalihama – pojam i uloga zaliha u logističkom sistemu, klasifikacija zaliha, utvrđivanje zaliha, planiranje zaliha, projektovanje optimalnih zaliha, praćenje i kontrola zaliha

3. Skladištenje – pojam, svrha, ciljevi, zadaci, skladišni procesi i uže organizacijske jedinice unutar skladišta, vrste skladišta, lokacija i unutarne uređenje skladišta, smeštaj i raspored robe u skladištu, informacijsko-komunikacijski sistem skladištenja, troškovi skladištenja

4. Pakovanje – sistem pakovanja, funkcije pakovanja, zahtevi pakovanja i upravljanje ambalažom, vrste «pakovanja» i logističke jedinice pakovanja (paleta, kontejner)

5. Transport – pojam (transportni sistem, transportne grane, transportni proces), uloga u logistici, transportni lanac, spoljni promet (drumski, železnički, pomorski, vazdušni), unutrašnji promet (diskontinuirani, kontinuirani).

3. UVOD U UPRAVLJANJE ZALIHAMA

Upravljanje zalihama svakako je jedan od najvažnijih logističkih zadataka. Mnoge se kompanije susreću s problemima, koji otežavaju pronalaženje optimalne politike upravljanja zalihama: nepredvidivošću potražnje, dugim vremenima isporuke, nepouzdanim procesom nabavke, velikim brojem artikala, kratkim vremenom potražnje za određenim proizvodom. Optimalno upravljanje poslovnim procesom zahteva usklađivanje sa svim proizvodnim, nabavnim i distribucijskim aktivnostima unutar logističkog lanca. Ono stoga nije jednostavan problem pojedinog učesnika mreže, već problem koji za svako pojedino rešenje traži informacije na novou celog sistema. Najvažniji razlozi, koji uslovljavaju potrebu održavanja zaliha su sledeći:

- Broj proizvoda kao i njihovih varijanti postaje sve veći, a njihov životni vek na tržištu sve kraći. To znači da je za ovakvu robu nedostupna ili su oskudne informacije o dosadašnjim zahtevima tržišta.

- U vremenu sve veće globalizacije raste broj konkurentskih proizvoda. Relativno je jednostavno predvideti potražnju za određenom vrstom proizvoda, odnosno za ukupnim brojem proizvoda u istoj grupi proizvoda. Međutim, jako je teško predvideti zahtev za pojedinim proizvodom iz te grupe. Npr. mnogo je lakše proceniti ukupnu godišnju potražnju evropskog tržišta u luksuznoj klasi automobila, nego predvideti tržišni uspeh novog modela iz te klase koji dolazi na tržište.

Nepouzdana nabavka i isporuka robe. Ovde su uključena moguća kašnjenja ili nedostatak robe kod dobavljača, odnosno njena nestalna kvaliteta i cena.

Povoljnije cene transporta za veće količine robe (jasno je da to za posledicu ima porast zaliha).

Iz gornjeg proizlazi zaključak, da je procena potražnje za određenom robom ključni faktor u politici određivanja zaliha i formiranja narudžbi. U osnovi razlikuju se dva modela potražnje: nezavisni i zavisni model potražnje (slika 1.).

EMBED CorelDRAW.Graphic.9

Slika 1.- Modeli potražnje preduzeća Klas

Zalihe u sistemu potražnje svoj naziv izvode neposredno iz pojma nezavisne potražnje, pod čime se podrazumeva potražnja koju određuje tržište, tj. potražnja koja se formira izvan proizvodnog procesa. U prvom redu na potražnju utiče cena proizvoda, dohodak potrošača i mnoge druge okolnosti. Ovo su najčešće zalihe gotovih proizvoda te zalihe rezervnih delova namenjenih za zamenu neispravnih delova nekog proizvoda. Za razliku od nezavisne narudžbine, zavisna narudžba zavisi o nečijoj potražnji za delovima ili komponentama. Njen značaj je da se proizvodnja odvija u serijama. Za objašnjenje ove dve potražnje daćemo primer hleba. Sama potražnja za hlebom je nezavisna veličina s gledišta upravljanja proizvodnjom jer je ona određena od strane tržišta. Međutim, potražnja za hlebom je zavisna veličina i izvodi se iz potražnje za hlebom (izvodi se na osnovi relacije da jedan hleb ima četiri osnovne komponente, tj sastojaka). Dakle, potražnja za tim sastojcima zavisi od potražnji za hlebom kao konačnom proizvodu.

Različiti modeli potražnje osnova su za različite pristupe upravljanja zalihama (Schroeder, 1999). Za nezavisnu potražnju je svojstvena filozofija nadopunjavanja, dok je zavisna potražnja orijentirana na filozofiju potreba. Filozofija nadopunjavanja znači da se zalihe odmah nadopunjavaju nakon njihovog smanjenja u cilju da roba uvek bude spremna za kupce. Pri tome je izlaz iz skladišta ujedno signal za slanje narudžbine za dodatnim količinama. Filozofija potreba polazi od toga da se veličina narudžbi treba temeljiti na potrebama za visokom razinom materijala, što znači da se smanjenjem zalihe ne naručuju dodatne količine sirovina. Dodatne količine se naručuju samo ako zahtev proizlazi iz potrebe za većom zalihom u budućnosti, Razlike između zavisne i nezavisne potražnje donele su značajan napredak u upravljanju zalihama i upravljanju proizvodnjom. Kod nezavisne potražnje za upravljanje zalihama razvijene su različite vrste modela koji se mogu koristiti za nadopunjavanje zaliha, od kojih je najpoznatiji model ekonomične količine narudžbina. S druge strane kod zavisne potražnje zaliha razvijeni su različiti modeli, od kojih su najpoznatiji model planiranja potreba materijala (Material Requirements Planung – MRP) i model planiranja resursa za proizvodnju (Manufacturing Resource Planning - MRP II). U nastavku rada detaljnije su opisani ovi modeli, koji se koriste kako za lako za upravljanje zalihama jednog učesnika lanca, tako i na razini celokupne logističke mreže.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com